

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 64. Concilium Moguntinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Abolutionem tribuit, postquam singulos ^{Sæculum XI.} osculatus esset. Tum cum omnibus il- ^{A.C. 1049.} lis Præsulibus, qui necdum discefferant, Ecclesiam ingressus, celebrata Missa, Corpus S. Remigii super Altare depositum accepit, & suppositis humeris suis inde delatum in loco destinato collocavit. Moxque itineri se dedit. Ceterum ob hanc quartam S. Remigii Translationem Papa, Bulla ad omnes Fideles Regni Francorum data, S. Remigii memoriam Calendis Octobris, quod hodieque observamus, celebrem esse iussit.

§. LXIV.

Concilium Moguntinum.

Papa, in Germaniam reversus, eodem ^{tom. 9. Conc.} anno 1049. Moguntia Concilium ibi ^{p. 1046.} indictum celebravit. Aduerere Episcopi circiter quadraginta, præsidentibus quinque Archiepiscopis Bardone Moguntino, Eberhardo Trevirensi, Hermannò Coloniensi, Adalberto Hamburgensi & Engelhardo Magdeburgensi. Henricus quoque Imperator cum Regni Proceribus interfuit. In eo Concilio, Sibico Episcopus Spirensis, cui crimen adulterii intendebatur, examinatione Sacrificii purgatus est. Sed pejeravit, & quoad vixit ore per paralyin detorto conspectus est, quod perjurii supplicium esse nemo non credidit. In eodem Concilio Simo-

Sæculum XI. niaca Hæresis, & nefanda Sacerdotum
 A.C. 1049. conjugia damnata. Inde domum rever-
Adam. l. II. sus Adalbertus Archiepiscopus Hambur-
 c. 31. gensis, ut hæc Statuta facilius servaren-
 tur, Presbyterorum meretriculas excom-
 municatas ex urbe eiecit, ne pellicum
 vicinia castos obtutus violaret.

Inter illius ævi Præsules Pontifici &
 Imperatori Adalberto nemo carior fuit,
 nec ulla majoris momenti causa ipso in-
 consulto finiebatur. Hujus viri amici-
 tiam maximi Principes tanti faciebant,
 ut cum Imperator Græcorum Constan-
 tinus Monomachus & Rex Franciæ Henri-
 cus Legatos ad Imperatorem Germaniæ
 mitterent, simul etiam aliquid literarum
 ad Archiepiscopum Adalbertum darent,
 & gratularentur, quod Imperator, Do-
 minus ejus, ipso potissimum auctore &
 consiliario res prospere gessisset. Unde
 fortunæ blanditiis, & præcipue Papæ at-
 que Imperatoris favore elatus Præsul ad
 Dignitatem Patriarchalem Sedi Hambur-
 gensi tribuendam animum adjecit, pri-
 mumque hanc spem inde concepit, quod
 Rex Daniæ in suo Regno Archiepiscopum
 habere expetiisset, ac illud a Papa obti-
 nuisset, ea conditione adjecta, si Archi-
 episcopus Hamburgensis consentiret. Re-
 pugnat quidem Adalbertus; postea
 vero id se concessurum promisit, addita
 vicissim conditione, si sua Ecclesia Pa-
 triar-

triarchatus honore augeretur. Nam Me-
tropolim suæ Episcopatus duodecim subji-
cere constituerat, quos jam animo desi-
gnaverat, sed Leone Papa, & paulo post
Henrico Imperatore, rebus mortalibus,
priusquam hoc negotium perfici potuisset,
ereptis, spe tanta Præsul excidit.

§. LXV.

Hæresis Berengarii.

Leo IX. Papa Romæ circa medium Aprilis
anno millesimo quinquagesimo
Concilium, anno superiore denunciatum, *Mabil. præf.*
cujus mentio in Concilio Remensi facta, *Sæc. 6. p. 2.*
celebravit, in eoque primum Berengarii *vit. S. Leon.*
novam Hæresim damnavit. Is Sæculo *19. April.*
isto ineunte natus Turone, & in Schola *Boll. to. 10.*
S. Martini, in qua Gualterius ejus patruus
Cantoris officio fungebatur, literarum
rudimentis imbutus, Carnutum deinde
delatus Fulberto Magistro usus est, a quo
salutare accepit monitum; semper Patrum
Doctrinam teneret, nec ullum novum
dogma sequeretur, sed a Majorum
& antiquorum vestigiis nec latum unguem
deflecteret. (*) Berengarium Tu-

Bb 4

ronem

(*) Ex his notandum, jam tunc juvenem pruritu
novas doctrinas amplectendi laborasse. Contra
Protestantes vero probatur, Berengarium non
antiquæ Doctrinæ, in Ecclesia Catholica receptæ,
Sectatorem, sed Novatorem fuisse.